

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การส่งเสริมความสามารถด้านการฟังโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี

ผู้วิจัย

นางสาวกมลรัตน์ พึ่งทิม

รหัส 571761321352

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา รายวิชาการปฏิบัติการสอนใน

สถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กรุงเทพมหานคร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การส่งเสริมความสามารถด้านการฟังโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี

ผู้วิจัย

นางสาวกมลรัตน์ พึ่งทิม
รหัส 571761321352

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา รายวิชา การปฏิบัติการสอนใน
สถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กรุงเทพมหานคร)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การส่งเสริมความสามารถด้านการฟังโดยใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกมลรัตน์ พึ่งทิม

ปีที่ทำวิจัย 2561

บทนำ

ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้และเป็นสื่อทางความคิด เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยทักษะการฟังซึ่งเป็นพื้นฐานของการพูด การอ่าน และการเขียนในการทำความเข้าใจกับผู้อื่นและให้ผู้อื่นเข้าใจในสารที่ต้องการส่ง การฟังเป็นทักษะทางภาษาทักษะแรก ที่มนุษย์สามารถปฏิบัติได้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิต นักการศึกษาได้ให้นิยามของการฟังไว้ดังนี้ วรรณิ โสมประยูร (2545 : 86) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะในสังคมของคนเราจะใช้ทักษะการฟังประมาณ ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด และใช้เวลาในการพูด การอ่าน และการเขียนลดหลั่นลงมาตามลำดับ นิตยา ประพฤติกิจ (2546 : 46) กล่าวว่า การฝึกให้เด็กรู้จักฟังจะช่วยให้เด็กเพิ่มพูนคำศัพท์ เรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ โครงสร้างของภาษาพูด และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กใช้ภาษาพูดถูกต้องยิ่งขึ้น รู้จักพูดคุยกับเพื่อนฝูง ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใช้จินตนาการ

การพัฒนาทักษะด้านการฟังควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัยเพราะเป็นวัยที่พัฒนาการทางภาษาสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง โต้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จึงจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการฟังดีขึ้น

กิจกรรมปริศนาคำทายเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการฟังให้กับเด็กได้ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กรู้จักฟัง รู้จักคิด หาคำตอบ ยังเป็นเครื่องมือช่วยให้เป็นคนที่เป็นเหตุเป็นผล เป็นคนช่างสังเกต มีความละเอียดและรู้จักเลือกใช้ภาษาในการตอบคำถาม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำปริศนาคำทายมาใช้ในการกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าวิธีการดังกล่าวจะส่งผลต่อความสามารถด้านการฟังและการเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัยเกิดความเข้าใจความหมายของคำ การปฏิบัติตามคำสั่ง การบอกชื่อสิ่งของต่างๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพก่อน-หลังการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1.ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชายและหญิง อายุ 3 -3 ปี 11 เดือน ที่กำลังศึกษาอยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองพระพุทธรบาท 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชายและหญิง อายุ 3 - 3 ปี 11 เดือน ที่กำลังศึกษา อยู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองพระพุทธรบาท 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 คน ซึ่งได้มา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. ด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ ปริศนาคำทายประกอบภาพ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการฟัง

- ฟังแล้วเข้าใจภาษา

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมมีความสามารถในการฟังเพิ่มมากขึ้น

2.เป็นแนวทางให้กับครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย นำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริม ความสามารถในการฟังของเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์

1.ปริศนาคำทาย หมายถึง ถ้อยคำ,ปัญหาหรือคำถามที่ตั้งขึ้นมาเพื่อทดสอบเชาว์ปัญญา มักจะขึ้นต้น ด้วยคำว่า “อะไรเอ๋ย...”

1.1 แผนการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายประกอบภาพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้กับเด็กโดยใช้ปริศนา คำทายประกอบภาพเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้รู้จัก ฟัง คิด และหาคำตอบ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง

2.ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง การฟังแล้วเข้าใจความหมายของคำและฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้

2.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการฟัง แล้วเข้าใจความหมายของคำและฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้

3.เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชายและหญิง อายุ 3 -3 ปี 11 เดือน ที่กำลังศึกษาอยู่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองพระพุทธรบาท 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากทฤษฎี เพียเจต์ (Piaget) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ พัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กว่ามีขั้นตอนหรือกระบวนการ อย่างไร ทฤษฎีของเพียเจต์ตั้งอยู่บนรากฐานของทั้งองค์ประกอบที่เป็นพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม เขาอธิบายว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้ามจากพัฒนาการจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ในช่วงที่เด็กกำลังจะพัฒนาไปสู่ ขั้นที่สูงกว่า สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เพียเจต์เน้นความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กมากกว่าการ กระตุ้นเด็กให้มีความรู้พัฒนาการเร็วขึ้น เพียเจต์สรุปว่า พัฒนาการของเด็กสามารถอธิบายได้โดยลำดับระยะพัฒนาทางชีววิทยาที่คงที่ แสดงให้ปรากฏโดยปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับสิ่งแวดล้อม

ชอมสกี (Chomsky) นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันเป็นผู้คิดทฤษฎีนี้ เขาอธิบายว่าเด็กทุกคนเกิดมาพร้อมกับเครื่องมือในการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition Device) ซึ่งเรียกว่า แอล เอ ดี (L.A.D) เครื่องมือนี้จะทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับข้อมูลทางภาษามาจากประโยคต่าง ๆ เด็กก็จะเกิดการเรียนรู้กฎต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ที่มีใช้ในภาษา กฎทางไวยากรณ์ต่างๆ นี้ คือ ความรู้ในภาษา (Competence) ทฤษฎีนี้มีผู้วิจารณ์มากเพราะไม่ทราบว่า แอล เอ ดี อยู่ที่ไหน จึงดูไร้เหตุผลนอกจากนี้การระบุว่า แอล เอ ดี รับเฉพาะข้อมูลทางภาษาโดยไม่พิจารณาสถานการณ์อื่น ๆ เช่น ความสัมพันธ์ของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมก็จะดูผิดธรรมชาติ ในการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กนั้นเด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งระดับเสียง ระดับความหมาย และระดับไวยากรณ์ แต่ความรู้ในภาษาตามทัศนะของชอมสกีนั้น หมายถึงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์อย่างเดียว และละทิ้งระดับความหมายโดยสิ้นเชิง ทฤษฎีของเขาจึงไม่ได้รับการยอมรับโดยทั่วถึงกัน

สรุปได้ว่า เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้จากการเลียนแบบเสียงจากประสบการณ์ด้านการฟังจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ซึ่งสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้พัฒนาการทางภาษามีพัฒนาการขึ้นทั้งนี้เด็กจะจดจำคำพูดที่ตนเองได้ยินซ้ำ ๆ และเป็นคำที่ตนเองมีความสุขหรือเป็นพฤติกรรมในทางบวก เมื่อเด็กได้ยินคำที่ตนเองมีความสุขก็จะจำและเลียนแบบเสียงสามารถพูดออกมาเป็นคำได้

ดังนั้น เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้จากการเรียนรู้ทางสังคม โดยผ่านทางกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัวเด็ก มีแม่แบบที่ดีที่จะให้เด็กได้สังเกตและเลียนแบบการใช้ภาษาจากบุคคลแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องโดยผ่านกระบวนการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งต้องอาศัยกลไกภายในสมองเกิดการจัดระบบประมวลผล และสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาเพื่อเรียนรู้ภาษาให้ถูกต้องในบริบทของสังคม ในขณะเดียวกัน พันธุกรรมก็ยังคงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็กไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้
ปริศนาคำทายประกอบภาพ

ตัวแปรตาม

ความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย

- ฟังแล้วเข้าใจความหมาย
- ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพก่อน-หลังการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ จำนวน 10 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทาย

การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ

มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
- 1.2 เขียนแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพโดยกำหนด จุดประสงค์เนื้อหา การดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้และประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - 1.3 นำแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพให้ผู้เชี่ยวชาญ (ดูรายชื่อในภาคผนวก) เพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา การดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย
การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านารฟังของเด็กปฐมวัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบเชิง ปฏิบัติซึ่งในการพัฒนาแบบทดสอบมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และหลักการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 กำหนดลักษณะของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย โดยใช้การทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 4 ข้อ ฟังแล้วเข้าใจภาษา ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ โดยกำหนดเกณฑ์การทดสอบดังนี้
 - ระดับ 0 หมายถึง ไม่สามารถปฏิบัติได้
 - ระดับ 1 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้บ้าง
 - ระดับ 2 หมายถึง สามารถปฏิบัติได้
 - 2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย ตามที่กำหนดไว้

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ระยะก่อนทดลอง นำแบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pre test) ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง เพื่อทดสอบความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย

2. ระยะระหว่างทดลอง ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ พร้อมสังเกตความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย ระหว่างทำกิจกรรมโดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ

3. ระยะหลังทดลอง หลังจากทำการทดลองครบทั้ง 10 แผนแล้ว ทำการประเมินความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pre test) และใช้เวลา สถานที่เหมือนการทดสอบครั้งแรก แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน

4. นำคะแนนความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ตารางที่ 1 แผนการทดลอง One-Group Pretest - Posttest Design

O1	X	O2

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

คะแนน Treatment คะแนน

O1 X O2

O1 แทน การประเมินทักษะกล้ำมเนื้อใหญ่ก่อนการทดลอง

X แทน การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบเพลง

O2 แทน การประเมินทักษะกล้ำมเนื้อใหญ่หลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอการพัฒนาความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองพระพุทธรบาท 1 อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยจำขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนเด็ก
X แทน คะแนนเฉลี่ย
% แทน ร้อยละ

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้
ปริศนาคำทายประกอบภาพก่อน-หลังการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวม

ชื่อ	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ผลการพัฒนา
1.น้องแอ็บ	8	2	6	4
2.น้องน้ำหนึ่ง	8	3	7	4
รวม	16	5	13	8
ร้อยละ		31.25	81.25	50
$\bar{x}$		2.5	6.5	4

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทาย เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟัง โดยภาพรวมสูงขึ้น โดยมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 50 โดยก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 คิดเป็นร้อยละ 31.25 และหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.5 คิดเป็นร้อยละ 81.25

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพที่มีต่อความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถด้านการฟัง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.25 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.25 ก่อนและหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน แสดงว่าเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/บทเรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง ได้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จึงจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการฟังดีขึ้น การพัฒนาทักษะด้านการฟังควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัยเพราะเป็นวัยที่พัฒนาการทางภาษาสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นครูและผู้ปกครองจึงมีส่วนอย่างมากในการช่วยเหลือและส่งเสริมความสามารถด้านการฟังของเด็กให้ดีขึ้น เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้จากการเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ผ่านทั้งการฟัง การพูด การกระทำต่างๆ หากเด็กได้รับต้นแบบที่ดีเด็กก็จะเลียนแบบได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.การใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ ส่งเสริมความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัย ครูควรให้เวลากับเด็กในการปรับตัวให้คุ้นเคยกับครูผู้สอน และการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น โดยการสร้างข้อตกลงร่วมกัน

2.ในการจะจัดกิจกรรมครูต้องเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก เด็กก็มีสมาธิอยู่ได้ไม่นานมากนักจึงต้องวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ควรเป็นเนื้อหาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่ายหรือมีความคุ้นชินพอประมาณ มีขนาดที่เหมาะสมและดึงดูดความสนใจ

3.ผู้ปกครองสามารถนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

นงลักษณ์ คำยิ่ง.(2541).การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนคำใหม่โดยการใช้นิทานปริศนาคำทายและการสอนตามคู่มือครู.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงลักษณ์ งามขำ.(2551).ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริม

ประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทาย.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงเยาว์ คลิกคล้าย.(2543).ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริม

ประสบการณ์โดยใช้เพลงประกอบ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เบญจมาศ พระธานี.(2540).วรรณกรรมเด็ก.พิมพ์ครั้งที่4.กรุงเทพฯ:บริษัท โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

เบญจะ คำมะสอน. (2544). ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมเสริม
ประสบการณ์ การพูดเล่า เรื่องอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ภาพประกอบ. ปริญญาโท กศ.ม.
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
พรพิมล ชินภา.(2548).การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาพปริศนาคำทาย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2.ปริญญาโท กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน).

ภาคผนวก

แผนการจัดประสบการณ์การใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังของเด็กปฐมวัยอายุ 3 ปี

จุดประสงค์

1. เด็กรู้จักอวัยวะต่างๆ
2. เด็กชี้ส่วนต่างๆของร่างกายได้ 5 อย่าง

เนื้อหา

ปริศนาคำทาย เรื่อง อวัยวะ

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์

ขั้นนำ

1. เด็กบอกอวัยวะที่ตนเองรู้จัก
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงอวัยวะต่างๆ

ขั้นสอน

1. เด็กและครูร่วมกันทายปริศนาคำทายเรื่องอวัยวะ
อะไรเอ๋ย? มีไว้มอง มีอยู่สองข้าง บ้างลืมบ้างหลับ (ตา)
อะไรเอ๋ย? นอนอยู่ในปาก คอยชิมรสชาด เปรี๊ยะ หวาน เค็ม เผ็ด (ลิ้น)
อะไรเอ๋ย? อยู่ไม่ไกล ไม่ไกล มีไว้หายใจและดมกลิ่น (จมูก)
อะไรเอ๋ย? ใช้หยิบสิ่งของ มีผองเพื่อนทั้งห้า (มือ)
อะไรเอ๋ย? เวลาเรายืนมันนอน เวลาเรานอนมันยืน (เท้า)
2. ให้เวลาเด็กคิดคำตอบโดยไม่เร่งรัด หากตอบไม่ได้ให้ทบทวน ฟัง ปริศนาคำทายอีกรอบ พร้อมชี้แนะ
3. เฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูทบทวนปริศนาคำทายอีกครั้ง

สื่อ

1. ปริศนาคำทาย เรื่อง อวัยวะ
2. บัตรภาพ

การวัดและประเมิน

- 1.สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วมในการฟังปริศนาคำทาย
- 2.สังเกตการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของเด็ก
- 2.แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง
ครั้งที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ-สกุล..... อายุ.....

พฤติกรรม

การตอบคำถามของเด็ก.....

.....
.....
.....

การให้ความสนใจในการทำกิจกรรม.....

.....
.....
.....

อื่นๆ.....

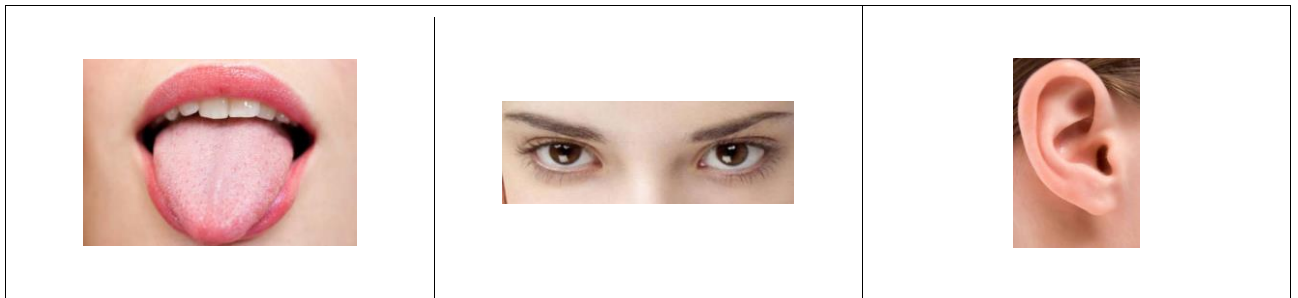
.....
.....
.....

.....

(ผู้สังเกต)

แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังจากการใช้ปริศนาคำทายประกอบภาพ
การเข้าใจความหมายของคำ

ข้อ 1 ตา

ข้อ 2 ลิ้น

ข้อ 3 จมูก

ภาพการทำกิจกรรม

